

Zapiski

Naša knjiga in izseljenci.

Obenem nekoliko misli o organizaciji našega knjigotrštva.

Za vsak narod, čigar člani so raztreseni po različnih državah, je izredno važno vprašanje, kako more ohraniti narodno zavest svojih sonarodnjakov. Treba je torej skrbeti za čim živahnejše kulturne stike z vsemi narodnimi drobci; čim več duševne hrane bodo dobivali vsi ti drobci, ki dosežejo sešteti veliko število, tem trdneje in tem delj bomo ohranili med našimi sonarodnjaki narodno zavest, in sicer ne le med onimi, ki so še rojeni na slovenskem ozemlju, temveč tudi med njihovimi potomci.

Narodno zavest naših izseljencev budijo danes v velikem obsegu izseljenci sami. Izdajajo svoje časopise in celo dnevnike vsaj v Združenih državah, v Južni Ameriki pa vsaj tednik. Skoraj neverjetno se sliši, da premorejo Slovenci v Združenih državah isto število dnevnikov kot v svobodni Jugoslaviji, namreč pet, poleg tega pa še osem tednikov in

pet mesečnikov, skupaj torej osemnajst listov.¹ Med tem je to število še neznatno narastlo.

Te številke nas morajo iznenaditi, ker kažejo, da hoče naš izseljenec ohraniti svojo narodno zavest; to je tudi najvišji interes države same, za katero pomenijo izseljenci močno oporo v tuji državi. Vendar se moramo zavedati, da izhajajo nekateri listi kot glasila raznih naših podpornih enot, nekatere liste pa izdajajo požrtvovalni posamezniki, ki opravljajo vse hvalevredno delo, da ohranijo narodno zavest med našimi izseljenci, katerim je pogosto njihov slovenski list, ki ga dobivajo kot člani podporne organizacije, obenem slovenska kulturna hrana. Le redki so vsaj v Ameriki naši izseljenci, ki so naročeni še na liste in časopise iz domovine. Precej se je v zadnjem času med njimi razširil Izseljenski vestnik, pa tudi nekateri mladinski listi, katere pa bi bilo treba razširiti med našo izseljensko mladino še bolj.

¹ Izseljenski zbornik Izseljenske zbornice v Ljubljani 1938, str. 68 sl.